Ч. 243 Субота 28 жовтня (10 падолиста) 1900. Рік X

Виходить у Львові щодня (крім неділь і руских свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрацпя: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зло651 ем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в л. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Справа будови босаньских зелізниць. — Положенє в Хіні. — Анексия Трансвалю).

В Сіняві дня 7 с. м. відбували ся збори передвиборчі, на котрих промавляли кандидати др. Ґебль з V куриї і др. Стахура з IV куриї. — Того самого дня були збори в Підволочисках, де яко кандидат виступав др. Гладишовский. Видко з того, що неправдою єсть вість, яку подали були деякі ґазети, мовби др. Гладишовский зрік ся кандидатури.

Справа будови босаньских зелізниць остаточно полагоджена і то так, як бажала Угорщина. Именно порішено насамперед побудувати в Босні зелізниці, котрі лучили би Босну і Туреччину з Угорщиною, а аж відтак, за кілька літ, мають будувати ся зелізниці з Дальматиї до Босни. Против тої угоди з Угорщиною виступають дуже остро Хорвати з Дальматиї і Чехи, котрі заповідають в новім парляменті внесенє о поставленє президента міністрів дра Кербера в стан обжалованя. Також і Нїмці невдоволені тою побідою Угорщини.

З Хіви доносять до анґлійских часописий: Ґенерал Леневич за посередництвом російского консуля в Тієнтсіні велїв повідомити консулів инших держав урядово, що супротив поведеня Анґлійців і Нїмців в Хіві на полудне від ріки Пейго, уважає Росия заняті своїми войсками землї хіньскі російскими посілостями. Колиби які европейскі кольоністи в тих землях мали правні претенсиї, повинні сейчас вручити російскому консулеви дотичні документи і доказати свої права власности. Само посїданє землї без правних доказів не буде увзглядневе. Телеґрама каже дальше, що Анґлія на певно внесе против тої російскої заяви протест. Так отже показує ся, що то славне заявленє европейских держав о ненарушимости хіньскої держави було лиш покривкою і що Анґлія, Німеччина і Росия задумують з теперішної хіньскої колотнечі скористати і забрати цїлі краї. — Нїмцї дальше урядують в Хіві по свому і ґр. Вальдерзе кождого дня видає нові засуди смерти на визначних хіньских горожан. Т. зв. хіньску голоту ріжуть і стріляють цивілізовані Европейці цілими товпами.

Анґлійске правительство постановило на день перед приїздом Крiґера до Европи вислати до держав письмо, в котрім донесе о заборі Трансвалю. Анґлія хоче в той спосіб перешкодити урядовому принятю Крiґера зі сторони Франциї. Однако той намір не удасть ся Анґлійцям, бо у Франциї, особливо в Марсилиї, роблять вже приготовленя до торжественного принятя Крiґера. Здоровлє єго все дуже слабе. Представителї европейских держав заявили дрови Лейдсови, що Европа не зробить нічого в користь Бурів, і всї їх надїї на поміч пусті. З Берлина повідомили Лейдса просто, щоби Крiґер там не приїздив.

Новинки.

Львів дня 9 го падолиста 1900

— **Именованя.** Є. Вел. Цїсар именував приватного доцента дра Віктора Вера надзвичайним професором хірургії при львівскім університетї.

— **Відзначенє.** Є. Вел. Цїсар надїлив Віктора Орлевского, управителя чотирокласової школи в Порохнику срібним хрестом заслуги з короною.

— **Для руских путників** відправили оба епіскопи і мітрати дня 30 м. м. в соборі сьв. Петра в каплици сьв. Івана торжественне богослуженє, підчас котрого съпівав хор богословів з колеґії сьв. Атанасия, скріплений сьпіваками з Ватикану. По богослуженю оглядали путники, під проводом Впреосьв. Шептицкого, ватиканьскі музеї, ґалериї і городи. В полудне ревізитував епіскопів і мітратів австро-угорский амбасадор ґр. Ревертера, а відтак зробив зі візиту секретар пропаґанди о. Сальві та лишив ся на обіді. При кінци обіду о. Сальві, Італієць з роду, підніс тоаст на честь руских епіскопів і мітратів та на благо руских путників. Впреосьв. Шептицкий подякував тоастом в честь о. Сальві а путники засьпівали Многая літа. Під проводом і з почину о. Волошиньского путники подякували обом Владикам за провід і вибрали ся в ночи в дорогу до дому. — Дня 31 м. м. приїхав сьв. Отець руских Владик і мітратів в полудне на приватній авдиенциї

---

2)

ПРОПАВША МОЛОДА.

(З анґлійского — Конана Делї.)

(Дальше).

— Здає ся, що то дуже цікава справа — сказав Гольмес. — Я не хотів би єї за нїщо в сьвітї випустити з моїх рук. Але ось хтось дзвонить, Ватзоне; а що тепер кілька минут по четвертій, то здає ся, що то наш високодостойний гість. Лиш щоби тобі не прийшло до голови тепер де виходити, бо я хотів би мати сьвідка, хочби лиш длятого, щоби мати поміч для моєї памяти.

— Льорд Роберт Ст. Сімон, — дав знати наш малий воротар, отвираючи двері широко. До комнати увійшов якийсь панок з приятним лицем, в котрого чертах видко було образованє, з трохи довгим носом, блїдий. В єго лици пробивало ся щось може трохи гордовитого, а очи єго споглядали сьмило і пишучо, як би длятого, що він привик лиш приказувати, і за кождий раз знаходити лиш послух. Він був живої вдачі, а все-таки по цілій єго поставі видко було, що він вже трохи постарів ся, бо він вже трохи подавав ся наперед, а коли ішов, то западав вже дрібочку в колінах. Тай волосє у него, коли здоймив капелюх з широкими крисами, показало ся на кінчиках вже сивавє, а на самім вершку голови рідке. Що до одежи на нім, то она була така елеґантна як би у якого молодого стрійка; високий ковнїр, чорний сурдут від ходу, біла камизелька, жовті рукавички, лякеровані черевики і ясні ґамаші. Він увійшов умірним кроком, крутив головою то в один бік, то другий, а в правій руцї обертав на всї боки своїм льорньоном.

— Добрий день, льорде, Ст. Сімон — відозвав ся Гольмес, і встав та поклонив ся; — будьте ласкаві і сідайте собі, може на отсім кріслї з опиралом. Отсе мій приятель і товариш др Ватзон. Сядьте собі трохи близше огню, а відтак поговоримо о вашій справі.

— Справа так дуже прикра для мене, пане Гольмес, що Ви ледви й погадати собі то можете. То такий важкий удар для мене, що вразив мене в само серце. Може бути, що Ви мали дїло вже й з прикрійшими справами, але они певно не стали ся в таких самих кругах

— То правда; сим разом я сходжу трохи низше.

— Як Ви сказали, прошу?

— Моїм послїдним клієнтом був король.

— О, дійстно?! Того я не сподївав ся. Котрий же то був король?

— Король Швеції і Норвеґії.

— Що? То хиба і єму жінка десь пропала?

— То чей зрозумієте — відповів Гольмес лагідним тоном — що, як я обіцюю Вам мовчати в Вашій справі, то так само поступаю і з моїми другими клієнтами.

— Розумів ся! Так і повинно бути! От же вибачайте. А що до моєї справи, то я готов Вам дати поясненя, які би Вам могли придати ся.

— Дякую. Що о тім було в ґазетах, то я вже все знаю, але більше нїчого. Я припускаю, що то все правда, що писали ґазети — от н. пр. і та звістка, в котрій бесїда о щезеню молодої.

Льорд Ст. Сімон прочитав борзо ту новинку. — Так, то все правда, що тут написане.

— Але до того треба доповненя, заким можна буде виробити собі якийсь погляд в сій справі. Я гадаю, що я би міг найлїпше призбирати собі потрібний материял, як би я Вам просто ставив питаня.

— Прошу, питайте.

— Коли Ви стрітили ся перший раз з панною Гетті Доран?

— В Сан Франціско, рік тому назад.

— Ви тогди їздили по Сполучених Державах?

— Так.

— Чи Ви вже тогди були заручили ся?

— Нї.

— Але Ви жили в дружбі з нею?

— Єї товариство робило менї приятність, а она могла то також зміркувати.

— А єї батько дуже богатий?

— Єго уважають за найбогатійшого чоловіка на цілім західнім побережу.

— А чим же він заробляє гроші?

— Гірництвом. Ще не давні часи, коли він зовсім не мав нїякого маєтку. Він взяв ся копати золото та зробив при тім такі знамениті інтереси, що розбогатів в дуже короткім часї.

— А яке же враженє зробив на Вас секрет молодої дами — вашої супруги.

і висказав радість з того, що Русини прибули так численно на ювилей, а уділивши їм благословеня, припоручив їм повторити его в краю своякам, знакомим і всім вірним. — В колеґії сьв. Антонія устроїв о. Евгений Полідор Ч. Серця Ісусового дня 1 с. м. о 6 год. вечером в честь Впреосьв. Шептицкого і Чеховича та мітратів Волошиньского і Білецкого т. зв. академію т. е. бесіди і кантати алюмнів, на котру були запрошені також монсіньори Мещеньский, Сальві, Савоні і богато инших. Ректор о. Полідор висказав радість з того, що має нагоду повитати достойників рускої церкви і желав їм Многих літ, а іменем епіскопату подякував єму Впреосьв. Чехович за старанне виховане молодого клира руского. Дня 2 с. м. виїхали вже всї путники з Риму, одні домів, а другі ще до Неаполя і Помпеї.

— **Про напад Ботокудів** на Русинів в Бразилії, доносить о. Сильвестер Кизима з Пруденто-полїс що слідує: Ще не прогомоніло кроваве нещастє на кольонії Жангада, а вже друге прийшло на нещасній Люцені. На кольонії Costa Carvallio (кольонїє люценьский) дикі Буґри-Ботокуди випали з своїх кочовищ і вимордували десять душ. Вже то третий напад (за три літа) диких Буґрів-Ботокудів на бідних Русинів люценьских. В р. 1897 напали на кольонію „Моема" і вимордували десять родин; в р. 1898 замордували одну родину на кольонії „Jerasyma" а тільки сліпим трафом уйшли смерти всї иншї родини; а тепер на Costa Carvallio убили десять душ. Стало ся се дня першого вересня в само полудне. Подаю імена убитих: Ігнатий Нич, родом з Теребовлї, жена его Анна і двох синів, один 18-лїтний, другий 3-лїтний; двох синів Михайла Войдили з Білки шляхоцкої (повіт львівский), 20-лїтний Ігнатий і 18-лїтний Михайло; Филип Бородїй, Михайло Паньків, Мартин Пенцак, всї три з Манилівки (повіт золочівский): Василь Милищук, син Василя Милищука з Монастирка (повіт бродский). Стало ся се так: Час тепер на рубане ліса під кукурузу і фасолю. Люди люценьскі, з боязни перед Буґрами, ідуть в ліс на рубане гурмою і то узброєні в стрільби і револьвери. Так було і тепер. У Ігнатія Нича рубало вісьмох. В полудне випали з засідки Буґри і всїх поубивали на місци. З ліса кинули ся на хату Нича. Жінка Нича почула в лїсї крик. Думала, що дерево кого побило. Отже набрала води і чимскорше летить в ліс відливати побитого. По дорозї здибала ся з Буґрами. Бідну женщину Буґри вбили і трилїтного хлопчика, з котрим она йшла. По Ничах остало ще трох хлопців: 16-лїтний, 13-лїтний і 9-лїтний. Остали круглими сиротами. Они мають в Галичинї велику родину, а кажуть, що їх двох вуйків суть сьвящениками. Дїти добрі; може би родина схотїла ними заопікувати ся, бо инакше напевно пійдуть марно.

— **Умів собі порадити.** В Кракові арештовано сими днями якогось злодія, Міськевича, що обікрав був о. Сендоховского. Міськевича мали відвести з поліцийного арешту до судового і в тій цїли приставлено до него одного поліцияна яко ескорту. Коли вийшли за браму арешту, Міськевич прибрав міну великого пана і казав поліцияновы привести фіякра. Тон і жадане спритного злодія так заімпонували бідному поліциянови, що той лишив злодія і побіг за фіякром для него. Розумія ся, що злодій не чекав, аж поліциян верне, лиш дав знати ногам і поїхав своєю власною паровою.

— **Втік з Кульпаркова** убийник Катерини Ілкївної, Корнило Чайківский, котрий вже раз втік був з арешту при ул. Багорого. Лікарі осудили, що він несповна розуму і длятого віддано его на Кульпарків для обсервацні. Він втік звідтам вчера рано і доси его не зловлено. Чайківский мав на собі одіж заведеня для божевільних, білу в синї пасочки.

Телеграми.

Берлин 9 падолиста. Часописи доносять, що сума відшкодованя, якого Німеччина зажадає від Хінців, буде виносити 100 мілїонів марок.

Вашинґтон 9 падолиста. Ґр. Вальдерзе видав знов засуд смерти на 5 визначних хіньских достойників.

Преторія 9 падолиста. Ходить чутка, що Девета ранено в битві під Райсберґдріфт.

Загреб 9 падолиста. Хорватский сойм скликано на день 15 грудня.

Новий Йорк 9 падолиста. Браян заявив, що не прийме мандату на сенатора і желав Мек Кінлейови побіди при виборі на президента.

Река 9 падолиста. З Ґенуї доносять, що в марті приїде на італїяньску Рівієру королева Вікторія, а в цьвітни переїде королева до Абазиї.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістка.

— З н а й д е п р и м і щ е н є хлопець сирота, що скінчив школу народну у віці від 14 до 17 лїт яко служащий шкільний. Зголошеня приймає З а р я д ш к о л и в Л я ш к а х д о л і ш н и х почта Бориничі.

— Потребую доброго шевского ч е л я д н и к а особливо, щ би вмів селяньску роботу (селяньскі чоботи) робити а притім щоби був честний і тверезий. Зголосити ся у І. М и х а й л о в и ч а, Горожанка, почта в місци.

Приятель: 1) Д о б р и й к л и й д о п а п е р у можна зробити слїдуючим простим способом: Розробити потрібну скількість пшеничного крохмалю в студеній воді як-раз на стілько, щоби він лиш розпустив ся. Відтак загріти воду так, щоби кипіла і додати до неї розпущеної ґуми арабскої; наконець лляти до кипятка розроблений крохмаль і зараз мішати. Води треба тілько загріти, щоби клий не був анї за рідкий анї за густий. Коли застигне, додати ще кілька капель карболевого квасу, щоби клий не псував ся борзо. Ще ліпший: Взяти на вагу 4 части каруку, намочити в 15 частях студеної води, розпустити на слабім огни і додати 65 частий кипячої води; відтак розробити 30 частий крохмалю в 20 частях води, лляти до кипячого каруку і мішати. Коли застигне, додати 10 капель карболевого квасу. К л и й д о р о б л е н я п а п е р о в и х

Льорд став ще більше крутити своїм льорньоном і споглядав як би стовпом на огонь в коминку. — Бо то видите пане Гольмес, — зачав льорд розповідати — моїй жінцї було вже двайцять літ тогди, як її батько розбогатів. Аж до того часу бігала она собі свобідно по якимсь селу копальників золота та лазила по лісах і горах, так, що по правдї її виховане вийшло більше від природи, як від якогось учителя. Она, так сказати би, дикунка. То сильна, дика, свобідна натура, що не знає ніяких старих переказів, котрих би держала ся. Она дуже бурливої вдачі — ніби як той вулькан. Готова дуже борзо виробити собі свій суд і не знає ніякої обави, коли розходить ся о то, щоби виконати то, що собі постановила. З другої же сторони я не був би поділив ся з нею іменем, котре маю честь носити (він тут зачав трохи покашлювати), як би не був переконав ся, що з неї наскрізь благородна людина. Менї здає ся, що она готова до геройского пожертвованя і що найменша нечесність для неї гидка.

— Чи Ви маєте її фотоґрафію?

— Щось подібного маю при собі. — При сих словах виймив він якесь етві, в котрім показав ся образ дуже красної женщини. То не була фотоґрафія, лиш мініятуровий малюнок на слоневій кости, на котрій артист умів дуже зручно удати блискуче чорне волосе, великі темні очи і красні як рідко уста. Гольмес придивляв ся довго і уважно тому малюнкови, відтак замкнув етві і віддав его назад льордови.

— Та молода дама приїхала опісля до Льондону і Ви завели тут знову знакомство з нею?

— Так єсть. Її батько привіз її сюди минувшого сезону. Я стрічав ся кілька разів з нею, тай заручив ся я недавно тому й оженив ся.

— Коли правда, що люди говорять, то Ви взяли за нею значний посаг.

— Досить великий посаг. Але не більший, як то водить ся в моїй родинї.

— А той посаг, розуміє ся, лишаєсь тепер в Ваших руках, бо Ви прецї вже оженили ся з нею.

— Я поправді ще о тім не звідував ся.

— А чи Ви в день перед Вашим весїлєм, були з своєю нареченою разом?

— А вжеж.

— Чи она була весела?

— Така весела як рідко коли. Укладала завідно пляни на будучність.

— Дійстно? То дуже дивна річ. А рано в день весїля?

— Була така весела, як лиш може бути. Бодай аж до часу по вінчаню.

— А по вінчаню то Ви добачили в ній яку зміну?

— Щоби правду сказати, то менї здавало ся, якби она була чогось хвилево роздразнена. Впрочім то була така дрібничка, що й не варто о тім згадувати і не має ніякого значіня для сеї справи.

— Але мимо того, будьте ласкаві і розкажіть, як то було.

— Ах, то така дитинна річ, що шкода й говорити о тім. Підчас коли ми йшли до захристиї, упустила она букет на землю. Она йшла попри передну лавку, отже букет упав в лавку. То стало ся причиною, що ми на хвильку задержали ся; але там сидів якийсь пан і підоймив его зараз і подав їй, впрочім букетови не стало ся нічого. Мимо того, коли я їй щось сказав, она відповіла на то уриваними словами, а коли ми опісля їхали до дому, то она з причини тої пригоди була така чогось роздразнена, що я сам не міг того поняти.

— Дійстно! Отже, як кажете, то в лавці сидїв якийсь пан. А тож в церкви був ще хтось з публики?

— Авжеж. Без того не обійде ся, скоро церков отверта.

— А той пан то не був який знакомий Вашої жени?

— Нї, нї. Я лиш з чемности називаю его паном; то був чоловік, що виглядав зовсім звичайно і котрого я ледви добачив. Але менї здає ся, що ми відійшли від ціли.

— Отже Ваша жена, коли вертала по вінчаню до дому, не була вже так весела, як тогди, коли йшла до церкви. А що она робила, коли вернула до дому свого батька?

— Я тогди побачив, що она розмавляла щось з своєю покоївкою, котрій на імя Алїсия, а котру она привезла з собою з Каліфорнії.

— То може її вірнячка?

— А так, аж занадто велика. Менї здавало ся, що її пані позваляє її дуже богато. Але на такі відносини дивлять ся в Америці инакше.

— Як довго тревала тота розмова?

— Ну, може всего кілька мінут. Я тогди мав о чім иншім думати.

— А Ви не чули о чім они говорили?

— Моя жінка говорила щось о „чужім обійстю". Але що она під тим розуміла, я й доси не можу здогадати ся.

— І щож зробила Ваша жінка по тій розмові?

— Пішла до столовні.

— З Вами попід руку?

— Нї, сама. В таких дрібничках була она дуже самостійна. Ми сиділи може десять мінут при столї, коли она чогось борзо встала,

мішочків (на фабричний спосіб в більшій скількости). Розпустити добрий пшеничний крохмаль в студеній воді (після того кілько потреба) і лляти до кипячої води та заєдно мішати і то доти, доки аж трохи не пристигне. Відтак розтерти в єргізім моздїри або якій иншій посудинї трохи венецияньскої або й простої терпентини, дїляти до того трохи ще теплого клию і розтирати доти, аж зробить ся добра мішанина. Ту мішанину додати до прочого клию і добре вимішати. — 2. Лік против зарази свиний і рожі карбункулової подали ми лише що в послїднім числї „На од Часописи" в „Радах господарских" під рубрикою: „Вісти господарскі промислові і торговельні", а се число мабуть вже маєте в руках. — **Учитель 23:** Камінцї в нирках і міхури творять ся від того, коли у когось в мочи єсть богато т. зв. мочевого квасу і мочево кислих або фосфорокислих солий. Тогди ті тварина тверднуть і чіпають ся або грудок слизу або крови, на них осідають нові частинки і так роблять ся щораз більші камінці. Коли ті камінцї роблять ся в нирках н. пр. в т. зв. ямиці нирковій, то кажемо що то камінцї ниркові; колиж она з нирок перейдуть до міхура і там нарастають, то кажемо, що то камінцї міхурові. Камінцї мочеві бувають дрібонечкі як зеренця піску, але й так великі як куряче яйце ба навіть як кулак. Яка єсть причина, що в чоловіцї творять ся ті камінцї, того ще й доси не досліджено. То здає ся лиш, що того рода хороба буває в декотрих родинах дїдичною, і що в декотрих краях або сторонах краю люда на ню більше западають, як в инших що мужчини більше на тую хоробу хорують як женщини, але що она не обминає і дїтий. Може бути, що причину до неї дає також і вода та спосіб, як люди живлять ся. Також буває она иноді наслідком якогось запаленя або катару. Коли камінцї творять ся в нирках, то чоловік чує хвилями великі болї в крижах, в тім місци де нирки, а біль той розходить ся від крижий аж в ноги або від нирок до міхура, іменно же коли такий камінчик в проводах мочевих пересуває ся з нирок до міхура. Болї бувають так великі, що чоловік аж омлїває, дістає сильної дрожи і приходить блювота. Скоро камінцї перейдуть до міхура, або з міхура вийдуть з мочею біль в одній хвили устає. Коли камінцї знаходять ся в міхури, то біль чути в тім місци, де міхур. Коли сидїти, ходити або їздити верхом, то біль той чути більше, коли же положити ся горілиць, то менше. В хоробі каменя мочевого треба конче зарадити ся лїкаря, бо самому годї що порадити. Можна хиба коли біль чує ся в тім місци, де нирки, робити теплі оклади, пити богато теплої содової або сельтерскої води, щоби камінчик вигнати з мочею, і т. п. Камінців тих не удало ся доси нїякими способами розпустити, і коли они більші пороблять ся в міхури, то треба їх механічно розбивати і добувати. Єсть то дуже тяжка операция, при котрій лїкар сягає дуже штучно придуманим приладом аж до міхура, ловить там камінь і розтискає его, і виймає кусьнями, або таки прорізувати міхур. — **Ром. К в Сад:** Ми того погляду, що слово: „боярин" не єсть славяньске, мимо того, що оно на око спорднене нібиї словом: „бой" (бій). Вже сам спосіб як оно утворене (на „ин", подібно як слова Татарин, християнин, і т. п.) вказує на его чуже походжене. А дальше, слово се зачалось у нас уживати в часах, коли на Русь зайшли чужі люди і тут поробили ся князями. Боярами звали ся як звісно вельможі на Руси, але первістно не свої питомі, лиш чужі, ті що зайшли в князями. Подібно, як назва: „Русь", так і слово: „боярин", єсть чуже. Правда, найновійша школа російских істориків відкидає походжене слова „Русь" від Варяго Русів, Скандинавців, що зайшли до всхід. краів славяньск., і старає ся за помочию арабских писателїв ставити доказ, що слово „Русь" єсть чисто славяньске. Нам тут годї сю справу розбирати; але скажемо лиш тілько, що на Руси навіть аж до нинїшного дня лишило ся ще так богато слїдів скандинавщини, що мимо всїх на всїлякий спосіб натяганих російскими історикамн доказів не можна Скандинавцям відмовити впливу. Що Рурик (германьске Roderik) і его товариші були Скандинавцями — сего не заперечить навіть найзавзятїйший противник скандинавщини. Так само нїхто не заперечить, що н. пр. назва Холм (місто) то не скандинавске „Гольм" (н. пр. Штокгольм, Борнгольм і т. п.) Навіть скандинавский спосіб будованя деревляних будинків (н. пр. старих церков) та скандинавска ноша (рогаті шапки) задержались декуди на Руси до нинїшного дня. Ми длятого єсьмо того погляду, що й слово „боярин" зайшло до нас зі Скандинавцями і означало зовсім не людий, що ходили в бій але людий що пливали лодками; „бояр" (порівнайте англьоаске „boyer", і голяндске „bujer"), з чого пішло опісля „боярин" значить тілько що чоловік плаваючий на лодцї, „лодкар". А звістно прецї, що Скандинавцї плили на лодках не лиш до Данії, Німеччини, Англії і Франциї (навіть до Парижа), але аж до Італії та Сицилії. Они підпливали на лодках і до Київа, а долї Дніпром аж в Чорне море. — **Мих. М. в Юськ.:** Решетинця пізнати в чоловіцї найлїпше по тім, коли кусні з него знаходять ся в калї. Часом недужий чує его в собі, коли з'їсть щось противного тому хробакови н. пр. цибулю, чіснок, хрін, капусту квасну, квасні огірки і т. п. Хробак тогди крутить ся і вє ся. Перед виганянєм решетинця треба его насамперед ослабити, отже дуже мало їсти а пити богато теплої води. Лїкар дає відтак дуже міцного вару з коріня ґранатового яблока і екстракту з солодкого коріня папороти в чорній каві, а в годину опісля дві ложки рицінового олію. — **Ант. З. в Ч.:** Олій до підлоги званий по нїмецки Staub Öl єсть то фабрикат, котрий купцї розпинають, але котрий по правдї не має вартости. То правда, що коли помастити ним підлогу, то пороху нема, бо порох, що осяде на підлогу, витягає олій з неї і сам злипає, отже при заміганю не підниме ся у воздух, але щоби то завсїгди так могло бути, то треба підлогу часто мастити тим олїєм. Підлога помащена ним виглядає погано і длятого его не уживають в приватних помешканях, хиба може і то лиш рідко в публичних льокалях. Найлїпше і найкрасше запустити підлогу воском з терпентиною (осторожність при вареню), розмастити ще горячу мішанину по підлозї щіткою і зараз вифротерувати. Таке запущане вистане на цїлий рік і треба лиш порох стирати вохкою стиркою та витирати вовняними платками. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.)

сказала кілька слів оправданя і вийшла в комнати, щоби вже більше не вернути.

— Коли я добре зрозумів, то она після того, що говорила покоївка, пішла до своєї комнати накинула на себе верх весїльної сукнї довгий плащ, взяла маленький круглий капелюх на голову і відтак вийшла з дому.

— Так було. По тім видїли ще єї в Гайдпарку разом з Фльорою Мілер, котру опісля арештовано, а котра вже того дня наробила була в домі пана Дорана трохи неспокою.

— То правда. А чи можна Вас просити о деякі докладнїйші поясненя що до тої молодої дами і Ваших відносин до неї?

Льорд Ст. Сімон здвигнув плечима, і підтягнув брови в гору. — Ми через кілька лїт жили з собою в дружбі — можу навіть сказати, що в дуже великій дружбі. Она була по більшій части занята в „Аллеґро". Впрочім я був щедрий для неї і она не мала нїякої розумної причини жалувати ся на мене; але Вам, пане Гольмес не треба казати, які то жінки бувають. Фльора була дуже любенька мала людина, але страшно загоріла а при тім і слїпо привязана до мене. Писала до мене страшні листи, коли довідала ся, що я маю женити ся; а щоби правду сказати, то причина, задля котрої я обходив тихе весїле, була та, що я боял ся, щоби она в церкві не наробила якого скандалу. Як-раз коли ми звідтам вертали, з'явила ся она перед домом пана Дорана і викрикуючи дуже неприлично а навіть відгрожуючись моїй жінцї хотїла дістати ся до середини. Але що я сподївав ся щось подібного, то уставив перед домом двох поліцистів перебраних по цивільному і они єї зараз вивели. Она наконець успокоїла ся, коли побачила, що криками не вдіє нїчого.

— А Ваша ж жінка того всего не чула?

— Нї, Богу дякувати не чула.

— І опісля видїли єї, як она ішла як-раз з тою особою?

— Так єсть. То єсть іменно тота точка, котру пан Лестраде уважає за так дуже важну. Припускають, що Фльора звабила мою жінку в якусь страшну сїть.

— Ну, то, що правда, могло би бути.

— То й Ви також такої думки?

— Я того не сказав, що то річ імовірна; але хибаж Вам самим не здавало би ся то можливим?

— Я гадаю, що Фльора і найменшої комашці не могла би нїчого злого зробити.

— Заздрість викликує нераз дуже дивні зміни в характері чоловіка.

— Як би Вам пощастило ся викрити тайну сеї загадки — говорив гість дальше, встаючи.

— Я вже єї маю — перебив єму Гольмес.

— Як то? Щож то було?

— Я вже відкрив тайну тої загадки, — кажу.

— Ну, деж єсть моя жінка?

— Та й на сю дальшу точку буду Вам міг незадовго відповісти.

Льорд Ст. Сімон покивав головою. — Менї майже здає ся, що до того треба лїпшої голови як Ваша або моя — сказав він на то, а відтак розклонючись по старомодному вийшов.

(Дальше буде.)

Надіслане.

— **60.000 Корон** виносить головна виграна льотерії на дохід інвалїдів, котра по відтрученю 20% — в готівці буде виплачена. Звертаємо увагу поваж. наших читателїв, що тягнене відбуде ся нинї в суботу дня 10-го падолиста о год. 8-ій вечером.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1.	Книга довжників . . .	аркуш по	5 сот.
2	Замкненя місячні . . .	„ „	5 „
3.	Інвентар довжників .	„ „	5 „
4.	„ вкладників .	„ „	5 „
5.	„ уділів	„ „	5 „
6.	Книга головна . . .	„ „	5 „
7.	„ ліквідацийна .	„ „	5 „
8.	„ вкладок щадничих	„ „	6 „
9.	„ уділів членьских	„ „	5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10, I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЄРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

Велика войскова золота і срібна

Тягнене нині вечером о 8-ій!

Льотерия інвалідів.

ГОЛОВНА ВИГРАНА 60.000 Корон.

готівкою по відтягненю 20% на податок.

Льоси інвалідів по 1 короні поручають:

М. Йонаш, Віктор Хаєс і С-ка, М. Файґенбавм, Авг. Шеленберґ і Син, Кіц & Штоф, М. Клярфельд, Самуель & Ляндав, Сокаль & Лілієн.

Значно зменшений вид артистичного вахляря, що появив ся з нагоди отвореня нового театру у Львові. На тім вахляри уміщені фотоґрафії артисток і артистів як також директора Павликовского і вид театрального будинку. Ціна примірника **1 зр.** з пересилкою **1 зр. 25 кр.** На атласі в дуже красній оправі **3 зр.** з пересилкою **3 зр. 25 кр.** Головний склад в **Аґенциї Дневників, Львів, Пасаж Гавсмана.**

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всіх дневників і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).